

אלא ארבעה, ח"י מ"ל לא ש"טיפה
ב"דקה, וסימנו חמשה, והן מצד
של אותן ה' שהיא רביית
לחשבון, והוא דלא'ת עניה,
מושום שהסתלק ממנה ר' שהוא
שש הדרגות, הפוס הוא בסוד של
יאחדונה", שהוא כ"ז ה"ס, פוס
בחסבון אלהים.

תקונא שמונה וארבעין

בראשית, שם פר"י, שם ש"ת',
כמו כן ב' ראשית בר"א ש"ת,
והן שמי שבתו, עליהם נאמר
ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת ונומר. פעמים
הזפיר פאן שבת, פגנד השכינה
העלונה והתקתונה. לדרכם, מה
זה לדורותם? אלא אשר הוא מי
שעושה אותו דירה בשבת בשני
בטה הלב, ומפנה שם יציר הרע
שהוא חולול שבת. ברית עולם,
זה צדיק, שניהם שוררים עליון,
אחד למלאת אותו ואחד
להתملא ממנה.

בני ישראל הם שמי כליות - ג'zech
והוד, בני ישראל סבא - העמוד
האמצעי, שלוש שביעי שביעי
שביעי אלו שלש התהבות, ענג
שבת ונ"הר יוצא מעדר'ן
להש考ות את הגז'. ונחר, יש נחר
ויש נחר, יש נחר שנקרא נחר
פלגיו, ויש נחר שנקרא נחל
קדומים, על העדרן העלוי נאמר
עין לא ראתה אלהים זולף,
הנחר הנה הוא ר', שיויצא מתקדון
העלויון שהוא א', ועובד בין
האבא והאמא והולך חמץ מאות
שנה, ומגיע עד צדיק שביעי,
ומשם משקה את הגן, שהוא
השכינה התקתונה.

אשרו הוא מי שומר דירה
לשבת, שהוא הלב, שלא מתקרב
לשם עצוב ה黜ול וכעס המרה
שהיא אש היגיון, שעליה נאמר

ש"טיפה ב"דקה, וסימנו חמשה, ואיןון
מפטרא דעתה דאייה רביית לחשבנה,
ואיה דלא'ת עניה, בגין דאסטלק מינה ר'
דאייהו שית דרגין, הפוס איהו ברזא
דיאחדונה"י דאייהו כ"ז ה"ס, פוס בחשבנה
אליהם.

תקונא תמןיא וארבעין

בראשית פמן תר"י פמן שב"ת, כגרונא דא
ב' ראשית ב"רא ש"ת, ואיןון דא
תרי שבתו, עליהו אטמר (שמות לא טז) ושםרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת
ונומר, תרין זמנינו ארכיר הכא שבת, לקבל
שכינתה עלאה ותפאה, לדרכם Mai לדרתם,
אלא זכה איה מאן דעבד לוז דירה בשבת
בתרי בתاي לבא, ותפנוי מטהן יציר הרע דאייהו
חולול שבת, ברית עולם דא צדייק, דשרין
טרוייהו עלייה, חד לא מלאה לייה וחד
לאטמליא מגניה.

בני ישראל איןון תרין כליז נצח והוד, בני
דיישראל סבא עמידא דאמצעיתא, תלת
שביעי שביעי שביעי אלין תלת אבן, ענג
שבת ונ"הר יוצא מעדר'ן להש考ות את
הגן (בראשית ב', ונחר, אית נחר ואית נחר, אית
נחר דתקורי נחר פלגיון, ואית נחר דתקורי
נחל קדומים, עדן עלאה עלייה אטמר (ישעה סד
עין לא ראתה אלהים זולף, הא נחר
אייה ר', דנפיק מעדרן עלאה דאייה א', ו敖בר
בין אבא ואמא, ואיזיל חמץ מאות שנה, ומתי
עד צדיק שביעי, ומטהן אשקי לגנטא דאייה
שכינתה תפאה.

ובאה איה מאן דנטיר דירה לשבת דאייהו
לבא, דלא אתקיריב פמן עציבו דטהול,
וכעס דמלה דאייהו נורא דגיהנים, דעליה אטמר